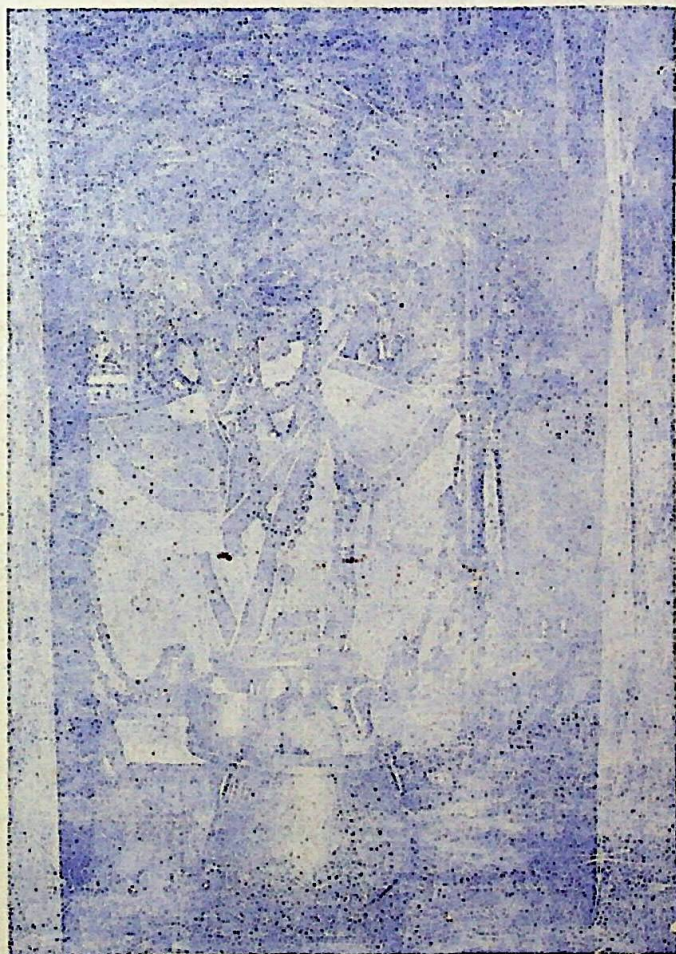

ఓం శ్రీ వేంకటేశాయ నమః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

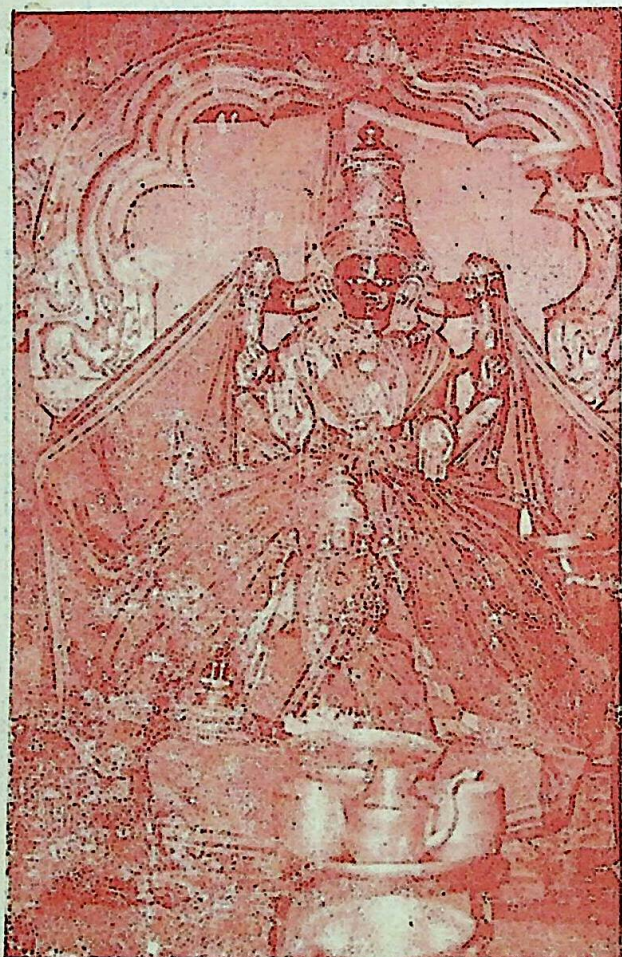

తిరునారాయణపుర వైభవం

ఈ గ్రంథమును గ్రంథరత్నహారమునకు 9 వ పాఠముగా చేర్చితిమి.

శ్రీ యమగిరి నాచ్చియాలలు (సామ్యనాయక)

శ్రీ కల్యాణితాయార్

శ్రీ రామానుజ సుప్రభాతగోష్ఠి

స్థాపితము. 28-7-73 రిజిస్టర్డ్ - 206/701. P. P. 38223.

“గోవర్ధన చుందిరము”

25. ఆరుముగం వీధి. పుద్రాపూ - 600 001 T. N.

ఓం శ్రీ వేంకటేశాయనమః

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

వి గు ా గా గు ణ న ర నె బ వ ం

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీయఃపతి సజ్కల్పముచే స్వామి ఎంతెరుమానాడల
అనుగ్రహముచే సింహాచల దేవస్థాన అమల్దారైన శ్రీమాన్
ఓ॥ వే॥ శ్రీమాన్ శాంతలూరి. గోపాలకృష్ణమాచార్య స్వామివారు
ఈ గ్రంథమును మదరాసు శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాతగోష్ఠివారి
శ్రీ వేంకటేశ్వర మందిరమున 1-1-82 ఉదయం 9 గం॥
శ్రీమద్రామానుజ కాలక్షేపము సమయమున అవిష్కరించిరి. ఈ
గ్రంథమును గ్రంథరత్న హారమునకు 9 వ పతకముగా చేర్చితిని.

ఇట్లు తమ పాదజానులు.

శ్రీ రామానుజ సుప్రభాతగోష్ఠి.

నలసినది అని నియమించిరి. కాబట్టి చరమపర్వ నిష్క్రమణ మనకు ఈ
క్షేత్రవాసము అంత్యంత ప్రధానము. కావున ఈ క్షేత్ర మహాత్మ్యం
మనము తప్పక తెలుసుకొని వాసము చేయవలసియున్నది.

ఈ తిరునారాయణపురమునకు క్షేత్రాదిపతి తిరునారాయణ

శ్రీ యదుగిరి నాచ్చియారులు (సామ్యసాయక)

యదుగిరి నాచ్చియారులు

యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు

యదుగిరి నాచ్చియారులు
 యదుగిరి నాచ్చియారులు

స్థాపితము. 28-7-73 రిజిస్టర్డ్ - 206/701. P. P. 38223.

"గోవర్ధన చందిరము"

25. ఆరుముగం వీధి. మద్రాసు - 600 001 T. N.

ఓం శ్రీ వేంకటేశాయనమః

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

తిరునారాయణపురవైభవం

శ్రీయఃపతి సజ్గుల్పముచే స్వామి ఎంబెరుమానారుల
 ఎనుగ్రహముచే తిరునారాయణపుర తేత్ర మహాత్మ్యం స్థలపురాణం;
 శైల్వపిత్తై వైరముడి వైభవం, అష్టతీర్థమహాత్మ్యం, మన శ్రీ వైష్ణవు
 లకు ఎంత ప్రాధాన్యం అను విషయములను వివరించుదుము.

స్వామి (ఎంబెరుమానారు) పరమపదం వేంచేయునపుడు
 శ్రీరంగమున తమ అంతరంగ శిష్యులను పిలిచి, శ్రీ వైష్ణవులు చరమ
 పద్య నిష్ఠపరులు ఎలాకాలమును వెళ్ళబుచ్చవలెను? ఏ విధముగా
 అనుష్ఠించవలెను? అను విషయములు మొత్తమును 82 వార్తలుగా
 సాయించిరి. అందులో కడపటి వార్తగా వేదపారాయణం శ్రీ భాష్యం
 మీరు నేర్చుకోవలసినది. అధికారులకు నేర్పించ వలసినది. దివ్య
 ప్రబంధము మీరు నేర్చుకోవలసింది, ఎల్లరకు నేర్పించవలసినది. ఇది
 ఏదియును వీలుకాకపోయిననూ అడియేనుకు అభిమానస్థలమైన తిరు
 నారాయణపురములో ఒక గుడిసె అయినా వేసుకని కాపురం చేయ
 వలసినది. అని స్వామి, నియమించిరి. శ్రీ రంగనాథుడు స్వామి
 (రామానుజులవారిని) “అత్రైవ శ్రీ రక్తేసుఖమాస్వా” అని నియ
 మించిరి. స్వామి మనకు తిరునారాయణపురములో నివాసము చేయ
 నలసినది అని నియమించిరి. కాబట్టి చరమపద్య నిష్ఠులైన మనకు ఈ
 తేత్రవాసము అంత్యంత ప్రధానము. కావున ఈ తేత్ర మహాత్మ్యం
 మనము తప్పక తెలుసుకొని వాసము చేయవలసియున్నది.

ఈ తిరునారాయణపురమునకు తేత్రాదిపతి తిరునారాయణ

పెరుమాళ్ (మూలవర్లు మూల విరాట్ శ్రీశక్తి) ఉత్సవర్లు హృదయోద్భవర్; రామప్రియన్; శైల్వనారణన్; శైల్వపిత్తై; రామానుజ పుత్రులు; సంపత్కుమారులు. ఉభయనాచ్చిమారులు; బీబినాంచియారులు (వరనందిని) తనిక్కోయిల్ తాయార్-మూల విరాట్ యదుగిరి నాచ్చియార్; సౌమ్యనాయకి; ఉత్సవరులు కల్యాణితాయార్. ఈ దివ్యదేశము 108 క్షేత్రములలో చేరనందున స్వామి (ఉడయవరులు) తాము అత్యంత ఆదరణ ప్రేమాభిమానముతో ఈ క్షేత్రమునకు, నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన తిరువాయ్ మొఱిలో 4 వ పత్తు మొదటి పది గం|| అయిన ఒరు నాయగమాయ్ అను 11 పాశురములను ఆహ్వాన్ పాడల్ అని సమర్పించిరి. అందుచే మనకు ఈ క్షేత్రం కూడా దివ్యదేశము లెక్కలో పరిగణించవలెను.

తిరునారాయణ పెరుమాళ్ వేంచేసిన విధానం

శ్రీయఃపతి సజ్జ-ల్పముచే మహా ప్రళయానంతరము క్షీరాబ్ధి నాధుని నాభినుండి ఒక తామరపువ్వు అందులో పళ్ళముఖ బ్రహ్మ ఉద్భవించిరి. ఆ బ్రహ్మతాను ఎవరు ఎందులకు పుట్టితిమి అని ఆలోచించెను. అంతట శ్రీయఃపతి అతనికి చతుర్వేదములను ఉపదేశించెను. అపుడు తనకు ఆరాధనకు (పూజకు) ఒక విగ్రహం కావలెనని ప్రార్థించెను. శ్రీమన్నారాయణుడు శేషతల్ప సాయి విగ్రహమును ఇచ్చెను. ఆ మూర్తియే శ్రీరఙ్గనాథుడు. (మూలవిరాట్) వారిని బ్రహ్మ ఆరాధించుచుండెను. ఈ ఆరాధనక్రమమును శ్రీయఃపతి బ్రహ్మకు 5 రాత్రులలో ఉపదేశించెను. కావున ఈ తిరువారాధనకు పాళ్ళారాత్రము అని పేరు కలిగెను. కావున ఇప్పటికి శ్రీరంగమున పాళ్ళారాత్ర ఆగమ ప్రకారము తిరువారాధన జరుగుచున్నది.

ఇట్వొక మహారాజు బ్రహ్మగురించి తపస్సుగావించగా ప్రత్యక్షమై సీకేమి కావలెనని అడిగెను. అపుడు తనకు ఆరాధించుటకు దివ్యమంగళ విగ్రహం కావలెనగా శ్రీరఙ్గనాథుని ఇచ్చెను. ఆ

రాజు ఆయోధ్యలో తిరువారాధనము చేయుచుండెను. అది మొదలు పెరుమాళ్ళకు ఇత్తొకు కులదనం అని పేరు కలిగెను. ఆ పరంపర అయిన సూర్యవంశములో అవతరించిన శ్రీరామచంద్రమూర్తికి ఆరాద్యదైవమయ్యెను. శ్రీరాములవారు తన పట్టాభిషేక బహుమానముగా విభీషణునకు ఇత్తొకు కులధనమైన శ్రీరంగనాథుని ఇచ్చెను. విభీషణుడు ఆకాశమార్గముగా ఎత్తుకొని పోవుచుండ ఈ భారతదేశమును విడుచుటకు మనసొప్పక శ్రియఃపతి మనలను రక్షించు నిమిత్తమై ఉభయకావేరి మధ్యకు వచ్చునపుడు విభీషణునకు సాయంసమయ సంధ్యావందన నిత్యకర్మకై కావేరి ఒడ్డున దిగెను. శ్రీరంగసాయి అచటనే స్థిరపడెను.

బ్రహ్మ తన తిరువారాధనమూర్తిని ఇత్తొకుకు ఇచ్చిన పిదప తనకు ఆరాదనకు మూర్తిలేదని మరల భగవంతుని ధ్యానించెను. అపుడు శ్రియ : పతి ఒక దివ్యమజ్జలం నిష్ఠకొలం (నిలుచుకొనివున్న) గల మూర్తిని ఇచ్చెను. ఆ మూర్తి పేరు తిరునారాయణన్ (మూలవిరాట్టు) వీరిని ఆరాదించుచుండెను.

బ్రహ్మమానస పుత్రుడైన సనత్కుమారులు తపస్సుచేయ బ్రహ్మప్రత్యక్షమై ఏమి కావలెనని అడుగగా తనకు “మీ తిరువారాధనమూర్తి కావలెనని” అడిగెను. అపుడు ఈ మూర్తిని ఇచ్చుటకు మనస్సురాక, ఇచ్చుదనని వాక్కు ఇచ్చినందున ఇవ్వలేక ఇచ్చెను. అపుడు ఈ తిరునారాయణన్ తనహృదయమునుండి ఒక దివ్యమజ్జల విగ్రహము (ఉత్పవమూర్తిని)ను తీసి బ్రహ్మ కిచ్చెను. కావున పుత్రవరులకు హృదయోద్భవర్ అని పేరు వచ్చెను. సనత్కుమారులు బ్రహ్మను చూచి ఈ మూర్తిని ఎచట వుంచి ఆరాధించిన ఎక్కువ ఫలము శీఘ్రముగా భక్తులకు లభించును అని అడిగెను. అపుడు బ్రహ్మ “శ్రీ వరాహస్వామి భూమిని సముద్రము నుండి పైకి ఎత్తి నేలపై నిలిచిరి. అపుడు (శ్రీవరాహస్వామి) జ్ఞాన పిరాన్ శ్రమమునకు వారి దివ్యమజ్జల తిరుమేనినుండి స్వేదబిందువులు (చెమట) స్రవించెను. అది ఒక కోనేరు (కొలను, గుంట;)గా ఏర్ప

డెను: ఆ కోనేరు వేదాద్రి అనుచోట వున్నది. అచట దత్తాత్రేయ మహర్షి వేదములను పఠించునపుడు ఆఘోషప్రతిధ్వనించుచుండెను. అందుచే దానికి వేదాద్రి అని పేరుకూడా వున్నది. శ్రీవరాహ స్వామి నిలిచినందున వరహాచలమని పేరు కలదు. కావున అచట ఈమూర్తిని ప్రతిష్ఠించుము" అని బ్రహ్మ చెప్పగా ఆప్రకారమే పాళ్ళరాత్ర ఆగమశాస్త్ర ప్రకారం ఈ మూర్తిని ప్రతిష్ఠించెను. అది మొదలు ఈ కొండకు నారాయణాద్రి అని పేరు కల్గెను. ఈవిధముగా మూలపర్లు ఈలోకమునకు వేంచేసిరి.

శైల్వపితౌ ఈశ్వరమునకు వేంచేసిన విధానం

శ్రీ చక్రవర్తిరుమగన్ (రాములవారు) తన తిరువారాధన ఇత్తోకు కులదనమును (శ్రీరంగనాథుని) శ్రీవిభీషణాస్థానులకు ఇచ్చిన పిదప, తన ఆరాధనమునకు మూర్తిలేదే అని ఆలోచించి శ్రీనారదభగవానులను పిలిచి చెప్పెను. శ్రీనారదమహర్షి బ్రహ్మవద్దకు పోయి చెప్పగా బ్రహ్మ పరమసంతోషముతో శ్రీ దేవదేవునికి కదా మనము ఇచ్చుచున్నదని తలంచి తన ఆరాధన మూర్తియైన హృదయోద్భవుని ఇచ్చెను. ఆమూర్తిని నారదు లివ్వగా దాశరథి (రాములవారు) అత్యంత ప్రీతి శద్ధభక్తితో ఆరా దించుచుండెను. ఇటుల పదకొండువేల సంవత్సరములు (11,000) ఆరాదించెను. శ్రీరాములవారు పరమపదం వేంచేసిరి. వారి కుమారుడైన కుశమహారాజు ఈమూర్తిని తండ్రి అత్యంత ప్రీతితో ఆరా దించినందున ఈదివ్యమజ్జళ విగ్రహమునకు రామప్రియన్ అని పేరు పెట్టి తానునూ అదేవిధముగా ఆరాదించుచుండెను. కుశమహారాజు త్రేతాయుగము ముగిసి ద్వాపరయుగం ఆరంభించు సమయమున తన కుమార్తె అయిన కనకమాలినిని యదుకులవంశస్థులైన యదు శేఖరన్ అను రాజుకు ఇచ్చి వివాహం జరిపించెను. కన్యాదాన సమయమున సకలరత్న దనదాన్యాదులతో, తనతల్లి సీతాదేవి స్వప్నమున నీకూతురికి శ్రీరామప్రియన్ ను శ్రీధనంగా ఇవ్వవలసి నది అని చెప్పినందున తనకు పుత్రులు లేనందున శ్రీరామప్రియ

లను కూడా ఆమెకు ఇచ్చెను. ఈవిధముగా పుత్రవరులు ఇత్యాకు
వంశముండి యదువంశమునకు చేరిరి. ఈ వంశమున అవతరించిన
శ్రీబలరామకృష్ణులు చాల అత్యంత ప్రీతిభక్తిశ్రద్ధలతో పూర్వీకుల
ఆరాదనమూర్తి అని ఆరాధించుచుండిరి.

శ్రీబలరాములు తీర్థయాత్రలు చేయుచూ ఈకల్యాణి తీర్థ
మందు స్నానంచేసి శ్రీతిరునారాయణ పెరుమాళ్ళను సేవించిరి.
అంతట వీరిని సేవించుటతోనే మన గృహతిరువారాదన పెరుమాళ్ళు
వలె వున్నారే ఇది ఏమి ఆశ్చర్యము అని యాత్ర ముగించి శ్రీకృష్ణు
లతో చెప్పిరి. అందులకు శ్రీకృష్ణులు అంగీకరించక (తనకు అది
యదార్థమని తెలిసినప్పటికి) మనది ఇత్యాకు వంశంనుండి వచ్చిన
విగ్రహము. ఆమూర్తిబ్రహ్మ సనత్కుమారుల కిచ్చినది అని చెప్పు
చుంటివి. కావున ఆమూర్తి మన విగ్రహం ఒకటిగా వుండజాలదు
అని వాదించిరి. బలరాములు నిర్బంధముచేయగా ఉత్సవమూర్తిని
ఎత్తుకొని ఇరువురు మేల్కొట్టకు వచ్చి మూర్తిని సేవించిరి. బలరా
ములు ఇపుడేమందువనగా నీఇష్టం అని అంగీకరించిరి. వెంటనే
హృదయోద్భవులను ఇచట ప్రతిష్ఠించి, వైరముడిని సమర్పించి
బ్రహ్మాత్సవము జరిపించి కొన్ని సంవత్సరములు నివసించి తదుపరి
ద్వారకకు వెళ్ళి పరమపదమునకు వేంచేసిరి. యదువంశస్థులుచే
పుత్రవరులను ప్రతిష్ఠించుటచే దీనికి యాదవాద్రి అని పేరు కల్గినది.
ఈవిధముగా శైల్యనారణన్ యాదవాద్రి చేరి మూలవరులు పుత్ర
వరులు ఈసన్నిధి చేరిరి.

వైరముడి వైభవం

క్షీరాబ్ధినాథులు యోగనిద్రలో వున్నప్పుడు ప్రహ్లాదునికుమారుడైన
విరోచనుడు పాలసముద్రమున కొచ్చి పెరుమాళ్ళు ధరించిన
కిరీటమును తీసికొని ఉప్పు సముద్రములో దాచుకొనెను. కొంతకాల
మునకు సర్వజ్ఞుడైన క్షీరాబ్ధినాథుడు యోగనిద్ర (చింతనము)
ముగించి పెరియతిరువడి (గరుడావార్డు)ని పిలిచి “నా వైరముడి

కిరీటమును విరోచనుడు దొంగలించుకొనిపోయి ఉప్పుసముద్రమున
వున్నాడు. అతనిని జయించి ఆవైరముడి గైకొని రమ్మనెను.

పెరియతిరువడి విరోచనుని జయించి ఆవైరముడిని ఆకాశ
మార్గమున తెచ్చుచుండెను.

కిరీటము గురించి కొంత మనం తెలుసుకొనవలెను. ఈకిరీటము
రెండువేల మైళ్ళు వ్యాసము కలిగియుండును అని పురాణమునం
దున్నది. అంత పెద్ద కిరీటము ఎక్కడైనా వుండునా అని మనకు
సందేహము కలుగవచ్చును. వారికి సమాదానము ఈకిరీటము మన
వంటివారు ధరించునది కాదుగదా? క్షీరాబ్ధినాథుడు ధరించినది. ఈ
కిరీటము ఇంత పెద్దదై తే ఆశిరస్సు ఎంత పెద్దదిగా వుండవలె? ఆతిరు
మేని ఎంత పొడుగు? అనే ప్రశ్నవచ్చును. ఈ క్షీరాబ్ధినాథుడు పాల
సముద్రములో శేషునిపై పడుకొనివున్నారు. వారి పొడుగు 25 వేల
మైళ్ళు అని శాస్త్రములో వర్ణించియున్నది. క్షీరాబ్ధి (పాలసము
ద్రముయొక్క పొడుగు 320 లక్షల మైళ్ళు. అని వేదము వర్ణించి
యున్నది. ఇన్ని చెప్పినను కొన్నిమందికి సందేహము తీరదు.
అందులకు సమాధానం వైదికులు పశ్చాజ్ఞమును నమ్ముదురు. దాని
ప్రకారం తిథి వారం నక్షత్రం లగ్నం అన్ని నిర్ణయించి కార్యములు
జరుపుదురు. ఈ దుర్మృతినామ సంవత్సర పశ్చాజ్ఞమున సంక్రాంతి
పురుషుడు గాడిదపై కూర్చొనివచ్చుచున్నాడు అని వర్ణిస్తూ అతను
కూర్చుంటే వెయ్యిన్ని ఐదువందల మైళ్ళు ఎత్తు వున్నాడు అని చెప్పి
యున్నది. సంక్రాంతి పురుషుడు భగవంతునిచే సృష్టించబడినవాడు
కూర్చుంటే ఇత ఎత్తున వున్నాడంటే స్వరలోక రక్షకుడు 25 వేల
మైళ్ళ పొడుగు వుండుటలో ఆశ్చర్యములేదు. అంత పెద్ద తిరుమేనికి
తగ్గ శిరస్సు అందుకుతగ్గ కిరీటము వుండును అనుటలో సందేహము
పొంద నక్కరలేదు. మనము శాస్త్రములను నమ్మువారు గనుక
ఇదియే ప్రమాణం.

వైరముడిని పెరియతిరువడి ఆకాశమార్గమున తెచ్చుచుండగా
ఒక తేజస్సు వారి కడ్డుపడెను. ఇదేమిటని వారు క్రిందచూడగా

శ్రీకృష్ణులు బృన్దావనమున గోవులను మేపుచుండెను. అంతట పెరియ తిరువడి క్రిందకు దిగి తన స్వామిని చూచి ప్రదక్షిణంచేసి నమస్కరించెను. ఆ సౌందర్యము చూచి ముగ్ధుడయ్యెను. అపుడు పెరియ తిరువడికి ఒక ఆలోచన వచ్చెను. అదే మన ఈ వైరముడి కిరీటమును వీరికి వుంచిన ఎలావుండును. ఈ అభిప్రాయము కలిగిన వెంటనే అంత పెద్ద కిరీటము సంకోచించి శిరస్సున ధరించుటకు వీలగునట్లు అయ్యెను. అది చూచి ఆశ్చర్యపడి శ్రీకృష్ణుని శిరమున వుంచెను. అది చాల ఖచ్చితముగా సరిపడెను. అది చూచి పెరియతిరువడి అతి సంభ్రమాశ్చర్యములతో ఆనందభరితుడై ప్రదక్షిణ నమస్కారముచేసెను. కొంత సేపైన తదుపరి ఆ కిరీటము తీసి ఇమ్మని భగవంతుని ప్రార్థించెను. నీవు పెట్టితివి కాన నీవే తీసుకొనుచుని చెప్పిరి. వీరు ఎంత ప్రయత్నించిననూ కిరీటము రాదయ్యెను. అపుడు వ్యాకులతచెంది ఏమిటిది? అని అడుగగా, క్షీరాబ్ధినుండి భూలోకము వచ్చిన ఈ కిరీటము మరల అచటకురాదు నాకు సమర్పింపవని క్షీరాబ్ధినాథునికి చెప్పుము అని శ్రీకృష్ణులు చెప్పిరి. దన్యోస్మి అని పెరియతిరువడి ప్రదక్షిణముచేసి నమస్కరించి వెడలెను.

ఈ కిరీటము వైన తేయులు తీసుకొనివచ్చుటచే దీనికి వైరముడి అని పేరు కలిగెను. ఈ కిరీటము వైరములతో (కమలములతో రవ్వలతో) వుండుటచే దీనికి వైరముడి అని పేరు కలిగెను అని పెద్దలు సాయించుదురు.

శ్రీ కృష్ణుడు తన తిరువారాదన రామప్రియునకు ఈ వైరముడి సమర్పించగా ఆ శిరమునకు తగ్గట్లు మరింత చిన్నదయ్యెను. శ్రీ బలరామకృష్ణులు రామప్రియులను ఈ క్షేత్రమున చేర్చినపుడు ఈ వైరముడిని కూడా సమర్పించిరి. శ్రీ రామప్రియులు పుట్టిన రోజైన మీనమాసం (పంగుని) పుష్యమి నక్షత్రం నాడు దీనిని దరింపజేసి గరుడవాహనముపై ఉభయనాచ్చియారులతో తిరువీధి పుత్రవం వేంచేయుదురు. ఈ వైరముడి అందమును ఆ గోజు ఈ సేవకై వచ్చు వేళకొలది జనమును ఆ పుత్రవంమును నోటితో చెప్పియో, లేక

ప్రాసియో అనుభవించచాలదు. కన్నులు గలవారు నేరుగా చూచి ఆనందించవలసినదే. అప్పుడే మనకు నేత్రములు కలిగినందులకు ప్రయోజనము.

ఈ క్షేత్రము కృతయుగంచుండి ఉత్పవాదులతోను సేవలతోను విరాజిల్లుచుండినది.

శ్రీయఃపతి సజ్జ-ల్పమువలన సుమారు 1200 సంవత్సరముల మునుపు తురుష్కులు దండయాత్ర ఎత్తినపుడు ఈ సన్నిధి అర్చకులు మూల విరాటు పెరుమాళ్ళకు తామూర్లకు రాతితో గర్భగృహ ద్వారము మూసివైచిరి. ఉభయ నాచ్చియారులను ఒక స్వామి తిరుమాళిగె సజ్జహట్టి యందుగల బావిలో గూటిలో వుంచిరి రామ ప్రయులను కాపాడునంతలో తురుష్కులు బలాత్కారముగ తీసుకొని వెళ్ళిరి. వైరముడిని శ్రీ సృసింహస్వామి కొండయందు పాండవ గుహ యందుంచిరి. కొన్నాళ్ళకు గర్భగృహముపై మట్టివానపడి గాలిచే ఇసుకచేరి పెద్ద పుట్టగా తయారయ్యెను. తురుష్కుల బాధవలన అచటి వారెల్లరు ఇంట్లు కాళీచేసి గ్రామాంతరములకు వెళ్ళిపోయిరి. అందుచే అంతా అడవిగా మారిపోయెను. రాతితో తెరకట్టి నది మొదలు తిరునారాయణునకు దేవతలు 3 వేళల వచ్చి ఆరాదించుచూ వుండిరి.

శ్రీ రామానుజస్వామి మరల సన్నిధిని ప్రతిష్ఠించిన వివరము. శ్రీ రామానుజస్వామి శ్రీ పెరుంబూదూరున కాంతిమతి కేశవ సోమ యాజి దంపతులకు కీ॥ వె॥ 1017 పింగళనామ సంవత్సరం చిత్రి ఆరుద్రా నక్షత్రం కూడిన శుభదినమందు అవతరించిరి.

పూర్వ పక్ష సిద్ధాంతమునకై యాదవప్రకాశుల వద్ద విద్యభ్యసించి 16 వ ఏట తంజమాంబను వివాహమాడి 3 తప్పలు చేసిన కారణంగా భార్యను వదలి సంసారమును త్యాగముచేసి అత్తిగిరి వరధుని సన్నిధిలో సన్యాస ఆశ్రమ స్వీకారం చేసి త్రిదణ్ణ కాషాయములు ధరించి, దేవరాజులకు పెరుండేవికి సాలక్క-ణ్ణ తీర్థము సమర్పించుచు శ్రీరంగరాజ కోరికపై శ్రీరంగము చేరిరి.

శ్రీరంగమున శిష్యులకు ప్రవచనము చేయుచూ తిరుక్కోటి యూరు నంబిచెదకు 18 పర్యాయములు వెళ్ళి తిరుమన్రార్థ రహస్యార్థములు పొంది సన్నిధి గోపురంపై ఎక్కి తనను ప్రార్థించిన వారికా విషయములు జెప్పి శ్రీరంగమునకొచ్చి శ్రీరంగని శరణాగతిపొంది “అత్రైవ శ్రీరంగేశుఖమాస్వా” అని నియమనంపొంది శిష్యులకు ప్రవచనములు చేయుచూ శ్రీరంగరాజ నిత్యోత్సవములు సేవించుచూ కాలం గడుపుచుండిరి.

శ్రీరంగనాథులు ఇన్ని వైభవములు అనుభవించుటను చూచిన తిరునారాయణులు తనకు శ్రీరామానుజులవారి సంబంధంవలన మరల అన్ని వైభవములు పుత్సవములు అనుభవించవలెనని కోరిక కలిగినది. దీనినిబట్టి మనకు తెలియునదేమనగా శ్రీ రామానుజులవారి సంబంధం మనకేకాదు. ఆశ్రియఃపతికి కూడా కావలసియున్నది. చిదంబరమున కుళోత్తుంగ చోళమహారాజు వీరశైవుడై విష్ణుద్వేషియై భాగవతులను హింసించుచుండెను. అతని మంత్రి నాలురాన్ ప్రోద్బలమువలన శివాత్పరతరం నాస్తి అని వ్రాసి దాని క్రింద శ్రీరామానుజుల వారు చేవ్రాలు చేసిన చాలు అని చెప్పటచే ఆ రాజు సేవకులను శ్రీరంగమునకు పంపగా కూరత్తాత్వానులు పెరియనంబి వెళ్ళిరి. వీరు రామానుజులవారు కాదని మరల నాలురాన్ సేవకులను శ్రీరంగమునకు పంపెను. ఇంతలో కూరత్తాత్వానులు వెళ్లిన విషయం తెలిసిన స్వామి తాను రాజసభకు వెళ్ళేదననగా శిష్యులు ఇపుడు సమయము కాదు. మీరు పడమటి దిశగా వేంచేయండి తదుపరి సమయంచూసి రావచ్చునని ప్రార్థింపగా అంగీకరించి తొండన్నూరుకు వేంచేసిరి.

తొండనూర్ రాజైన బిట్టి దేవరాజు కూతురికి పిశాచము పట్టియుండెను. ఏవిధ వైద్యమునకు మంత్రములకు అది వెడలకుండెను. శ్రీరామానుజులవారు ఆ సమయమున ఆ రాజ్యమునకు వచ్చిన విషయమును కొంతమంది రాజుకు తెలిపించి ఇంతకుమునుపు కంచిరాజు కూతురుకు పట్టివున్న పిశాచమును తన శ్రీపాద తీర్థ

ముతో వెడలగొట్టిరి. కావున వారు మీ కుమార్తెకు పట్టిన పిశాచమును వెడలగొట్టగలరు. అని చెప్పిరి. అంతట రాజు పిలిపించగా సభకు స్వామి వేంచేసిరి. వీరి ముఖవర్చస్సు చూచిన రాజు అత్యాశ్చర్యచకితుడై తాను జైనుల శిష్యుడైనప్పటికి సాష్టాజ్ఞముగ నమస్కరించి ఆహ్వానించెను. స్వామి రాజపుత్రి పిశాచమును పారద్రోలిరి. రాజు మహదానందభరితుడై తానుకూడా మీ శిష్యుడయ్యెద ననెను. కాని అతని పూర్వమత గురువులు వెయ్యిమంది జైనులు అడ్డుపడగా వారిని ఏక కాలములో వాదములో జయించి వారందరినికూడా శిష్యులుగా చేసుకొని ఈ రాజుకు విష్ణువర్ధన (మహారాజు) దాసు అని వైష్ణవదాస్యనామ మిచ్చిరి.

స్వామి తొండనూర్ లో వేంచేసియుండగా తిరుమణ్ కొప్ప అయిపోయినది. అయ్యో ఊర్ధ్వపుండ్రమునకు ఎలాగా అని స్వామి చింతించుచుండగా ఆ రాత్రి స్వప్నమున తిరునారాయణులు వేంచేసి “ఇచటనుండి 10 మైళ్ళదూరములో నేను వున్నాను. ఆ సన్నిధి యంతయు మూయబడి వున్నది. నీవువచ్చి మరల ప్రతిష్ఠించవలసినది” అచటనే తిరుమణ్ నీకు లభ్యమగును. అని చెప్పి అంతర్ధానమయిరి.

స్వామి అత్యంత సంతోషముతో నిద్రలేచి రాజుకు తెలిపించి పరివారము వెంటబెట్టుకొని అరణ్యమునగల చెట్లును కొట్టించి దారి చేయించి వెళ్ళిరి. అటుల వెళ్ళునపుడు దారిలో చెట్లు కొమ్మలు స్వామివారికి తగిలి గీచుకుపోయినది. అందులకు నిదర్శనముగా ఇపుడు ఇచట వేంచేసివున్న శ్రీ రామానుజస్వామి వుత్సవ విగ్రహమున ఆచారలు, మచ్చ కనుబడును. తిరుమంజన కాలములో వెనుకభాగమున వెళ్ళిచూచిన ఈ దృశ్యము ఇప్పటికి చూడవచ్చును. అంత శ్రమపడి వేంచేసి వెతుకగా ఎక్కడను గర్భగృహము కనబడలేదు. ఆ రాత్రంతయు స్వామి మిగుల చింతతో శియఃపతి చెప్పియు మనము కనుగొనలేకపోతిమే అనుకొనుచూ

నిదురించిరి. ఆ రాత్రి స్వప్నమున మరల తిరునారాణన్ వేంచేసి నా గర్భగృహము, పుట్టచే కప్పబడివున్నది. అచట సంపెంగచెట్టు వున్నది దానికి ఉత్తరముగా 30 అడుగుల దూరముననూ బడరీ వృక్షము (రేగుపండ్ల చెట్టు)నకు సూటిగా పడమటగనూ పుట్ట వున్నది. దానిని తీయించిన నా సన్నిధి కనబడును” అని చెప్పిరి.

స్వామి మరునాడు రాజునుకూడా పిలుచుకొనివెళ్ళి సంపెంగ చెట్టుకు సమీపమున పుట్టనుగాంచి పుట్ట అనగా పాముల నివాస స్థలము కావున కొట్టరాదని తలచి పాలు తైరు తెప్పించి ఆ పుట్టపై చేర్చగా (పోయగా) పుట్ట, మన్నుకరిగి గర్భగృహము కనబడినది. స్వామి, రాజు పరివారము, శిష్యులు అందరూ అత్యంత ఆశ్చర్య చకితులైరి. గర్భగృహ ముందుభాగమున గల రాళ్ళను తీసివేయించి తిరునారాయణుని సేవించి ఆనందించిరి. వెంటనే తైల పునర్వసు నక్షత్ర శుభదినమందు పాళ్ళరాత్ర ఆగమశాస్త్రప్రకారం మరల ప్రతిష్ఠించి. స్వామి తమ శ్రీ హస్తములద్వారా తిరునారాయణునుకు 3 రోజులు తిరువారాధన సమర్పించిరి. ఇందులకు నిదర్శనముగా స్వామి వుత్సవమూర్తి శ్రీహస్తములందు పవిత్రములు ధరించి వున్నారు. తిరుమంజనకాలమున ఇవి సేవించవచ్చును.

తైపునర్వసు నాటికి ఇప్పటికినీ స్వామి వుత్సవమూర్తిని తిరు నారాయణ గర్భగృహమునకు వేంచేపుచేసి ఆకాలం స్వామి తిరు వారాధనము చేసిన విధముగా అనుష్ఠించుచున్నారు. స్వామియే తిరువారాధనముచేసి రనుటకు నిదర్శనముగా ఇప్పటికి మొదట, సన్ని ధిలో స్వామికి విశ్వరూప సేవ తిరువారాధన జరుగును. కుంభహారతి ద్వారా స్వామియే వేంచేసి తిరువారాధన చేసినట్లు స్వామికి కుంభ హారతి అయి దానిని తిరునారాయణుల సన్నిధికి తీసుకొనివెళ్ళినపిదప శ్రీ యదుగిరిశ సుప్రభాతం, విశ్వరూపం, తిరువారాధనం జరుగు చున్నది. 108 దివ్యదేశములకంటే ఈక్షేత్రమునకు గొప్ప ఏమనగా స్వామి శ్రీహస్తములద్వారా తిరునారాయణులు శైల్యపిల్చై తిరువా

రాధనము చేసుకొనుటయే. స్వామి ఇక ఏ దివ్యదేశములోను మూలవరులకుగాని పుత్రవరులకుగాని తిరువారాధన చేయలేడు. కనుక ఈక్షేత్రమే మనకు ప్రధానము.

స్వామి సన్నిధి ప్రతిష్ఠించి అయిన పిదప ఈమూర్తికి బ్రహ్మోత్సవము చేయించిన బాగుండును. కాని పుత్రవమూర్తి లేదే అని, ఒక విగ్రహం చేయించుదమా అని ఆలోచించుచూ శయనించిరి. ఆ రాత్రి రామప్రియులు స్వప్నమున వేంచేసి “నేను ఢిల్లీపాదుషా వద్ద వున్నాను. నన్ను తీసుకొని రావలసింది వేరే విగ్రహం చేయవద్దు” అని సాయించిరి. స్వామి ఈవిషయం రాజుకు తెలిపించి, పరివారములతో, స్వామి, శిష్యులు ఎల్లరూ ఢిల్లీకి పయనించిరి.

స్వామి ఢిల్లీపాదుషాను చూడ సభకుపోగా, ఆపాదుషా వీరి తేజస్సుచూచి అత్యాశ్చర్యము చెంది మీకేమి కావలెననగా “మీ పూర్వీకులు మా ఆరాధన విగ్రహమును ఒక దానిని కొల్లగొట్టి తెచ్చియున్నారు. ఆవిగ్రహం కావలెను” అని అడిగిరి. మావద్ద వున్నట్లు మీకెలా తెలుసుననగా శ్రీరామప్రియుల స్వప్నవృత్తాంతమును తిరునారాయణపుర వృత్తాంతమును చెప్పిరి. ఆపాదుషా తనమంత్రిని పిలిచి ఆకొటారములో వున్న విగ్రహములు చూపించుము. వారికి కావలసినది వారు ఎత్తుకొందురు అని ఆజ్ఞాపించెను. వీరు ఆగది యంతయూ వెతికిరి. కాని రాత్రి స్వప్నమున సాయించిన దివ్యమజ్గళ విగ్రహంగా ఏదీ కనపడలేదు. అంతట చాల చింతతో ఇచట మావిగ్రహం లేదని బయటకొచ్చి రాజుకు చెప్పిరి. ఇవాళ ప్రొద్దు పోయినది. మరల రేపొకమారు వచ్చి చూతమని వెళ్ళిరి.

స్వామికి ఆ రాత్రి స్వప్నమున హృదయోద్భవులు వేంచేసి “నేను పాదుషా కూతురు వరనందిని అంతపురమున వున్నాను. నీవు అడిగి తీసుకొనవలసినది” అని చెప్పిరి. స్వామి మరునాడు పాదుషాను అడుగగా అంతఃపురమునకు మీరు వెళ్ళలేరు కదా అచట వున్నదని మీకెలా తెలిసినదని అడుగగా ఆ రాత్రి స్వప్నవృత్తాంతమును

తెల్పిరి. రాజు చాల ఆశ్చర్యపడి అంతఃపురమునవున్న వస్తువులకు మాకు సొంతములేదు. అయిననూ మీకు ఇస్తానని మాట ఇచ్చి నందున అడిగి చూతును. అని అంతఃపురమునకు చెప్పి పంపిరి. వర నందిని నాకు ఆశుకునే బొమ్మ ఇది. దీనిని వదలి వుండలేను అని సమాధానము పంపెను. ఆ రాజు మరల తానే స్వయముగా వెళ్ళి కుమార్తెతో జరిగిన వృత్తాంత మంతయు జెప్పి నీవు ఆ విగ్రహమును వారికిమ్ము. మన పుగ్రాణములో ఇంకనూ చాల విగ్రహములున్నవి. అందులో నీకు కావలసినది ఎత్తుకొనవచ్చునని చెప్పెను. నాకు వేరే విగ్రహం అక్కరలేదు. నాకు ఇదే కావలెను. అని పట్టుబట్టెను. అంతట పాదుషా ఒక వుపాయమాలోచించి ఈ విగ్రహం వారిదను చున్నారు కదా అలా అయితే వారిని పిలవఁకుము ఈ విగ్రహము వారి వద్దకు వెళ్ళినవారు ఎత్తుకొనిపోనిమ్ము. విగ్రహం కదలదుకదా? అందుచే మనము మాట తప్పినవారముకాము అనెను. అందులకు కూతురు సమ్మతించెను. స్వామికి ఈ విషయము తెలుపగా అంతః పురము బయట వేంచేసి, శ్రీకృష్ణుని యశోదా వరుగ వరుగ విగ్నే వామననమ్మి వరుగ విగ్నే అని పిలిచినట్లు స్వామి హృదయమున రామప్రియుని ధ్యానించి నీవు రమ్మనగా వచ్చినవాడను నేను. కావున ఇప్పుడు నేను రమ్మనగానే నీవు రావలసింది అని స్మరించి ఎన్ శైల్ల పిళ్ళాయ్ (నా సంపత్కుమారా) అని ప్రీతిగా భక్తిగా పిలిచిరి. వెంటనే వరనందిని అంతఃపురము మంచముపై వున్న శైల్వనారణన్ చిన్న బాలకునివలె అయి అందెలు గజ్జలు మావ్వలు ఘల్లు ఘల్లుమన నృత్యముచేయునట్లు తప్పటడుగులు వేయుచూ పరుగు పరుగునవచ్చి స్వామి ఒడిలో కూర్చొనిరి. ఈ వింత దృశ్యము చూచి పాదుషా, వరనందిని, శిష్యులు, పరివారములు అందరు సంభ్రమాశ్చర్యములతో మునిగిరి. స్వామి వెంటనే శైల్వపిల్లెను తీసుకొని అత్యవసరముగా మేల్కోటకు వేంచేసి, ప్రతిష్ఠించిరి.

వరనందిని శైల్వపిల్లెను వదలి వుండలేక తానుకూడా మేల్కోట వెళ్లవలెనని చెప్పెను. అందులకు పాదుషా నీవు మనిషి.

అది విగ్రహం నీవు పోయి అచట ఏమిచేయుదువు. కూడా మనం బయటకు వెళ్ళరాదు. ఘోషాకదా అని చెప్పెను. ఏమి చెప్పినను వినక అన్నాహారాదులు భుజించక నిదురించక ఏడ్చుచుండెను. కుమార్తె దుఃఖము చూడలేక తన కుమారుని తోడుచేసి పల్లకిలో కూర్చుండబెట్టి పంపించెను. వారు మేల్కొట సన్నిధి ద్వారమువద్ద పల్లకి దించిరి. అన్న తలుపుతీసి చూడగా అందులో వరనందిని లేదు. ఏమి ఆశ్చర్యమని చూడగా శ్రీ శైల్వపిళ్ళై రెండు పాదముల మధ్య విగ్రహరూపముగా మారి వేంచేసియుండిరి. స్వామియూ ఏమి ఆశ్చర్యము ఒక తులుక స్త్రీకి హిందు విగ్రహంపై ఇంత వ్యామోహమా భక్తియా అని అచ్చరునొంది తన జ్ఞానదృష్టిచే చూచిరి. అప్పుడు “శ్రీ నారదమహర్షి ఒక తామరపువ్వును దేవలోకమునుండి తీసుకొని వచ్చి శిల్లిపాదుషా తోటయందుంచగా ఆ పద్మమును పాదుషా భార్య వాసనచూచెను. ఆఘ్రాణించుట ద్వారా శ్రీ మహాలక్ష్మి ఆమె గర్భమున చేరెను. అంతియేకాని, పాదుషా సంబంధమువలన కాదని తెలుసుకొని కావుననే ఈమె వారి పాదములందు చేరినది” అని తెలుసుకొని వీరికి బీభినాంచారమ్మ అని నామకరణము చేసిరి.

ఈ విషయమంతయూ కుమారునిద్వారా తెలుసుకొన్న పాదుషా తానే స్వయముగా వచ్చి సేవించి కట్న కానుకలు రాజ్యములను సమర్పించి వెళ్ళిరి.

స్వామి తమ జ్ఞానదృష్టితో సజ్జహట్టి వారి భావిలోపున్న ఉభయ నాచ్చిమారులను, సంపెంగచెట్టు క్రింద వున్న యదుగిరి నాచ్చియారులను సరసింహస్వామి కొండయందుగల పాండవ గుహయందున్న వైరముడిని తెప్పించి ప్రతిష్ఠించిరి. తిరునారాయణులకు రక్షకముగా, మహాశక్తి కూడిన సుదర్శన ఆళ్వారులను, పరమపద నాథుని సన్నిధి, అందులో పదిమంది ఆళ్వారులు, ప్రతిష్ఠించిరి. తమకు అత్యంత ఆదరాభిభూతులైన తిరుక్కచ్చినంబిని, శ్రీమన్నాదమునులు, శ్రీ ఆళవందారులను ప్రతిష్ఠించిరి. నిత్యోత్సవ, వారోత్సవ పక్షో

త్సవ, మాసోత్సవ, ఋతోత్సవ, అయనోత్సవ, సంవత్సరోత్సవ, కల్యాణోత్సవ, అభిషేకోత్సవ, పంచపగోత్సవ, బ్రహ్మోత్సవ, సవి త్రోత్సవ, తిరునక్షత్రోత్సవములను అన్నిటిని వర్పరిచిరి. స్వామి ఈ దివ్య దేశమునకు ఆహ్వాన్ గళుడయపాడల్ లేదే అని చింఱించి నమ్మాళ్వరుల ప్రబంధమైన తిరువాయ్ మొఱి 4 పత్తున ఒకటవ పది గము ఒరునాయగమాయ్ అను 11 పాశురములు సమర్పించిరి.

* ఒరునాయకమాయ్, ఓడవులకుడనాణ్ణవర్ ।

కరునాయకవర్ న్దకాలర్, శితైకియప్పానైయర్ ।

పెరునాడుకాణ, ఇమ్మైయిలేపిచ్చైతామ్కొళ్వర్ ।

తిరునారణ్ తాళ్, కాలమ్పెటచ్చిన్దిత్తుయ్ మినో. ౧

ఉయ్ మిత్తైకొణర్ న్దు, ఎన్దులకాణ్ణవర్ । ఇమ్మైయే

తమ్మిశువై మడవారై, ప్పిటర్ కొళ్ళత్తామ్విట్టు ।

వెమ్మినొలివెయ్యిల్, కానక మోప్పయ్ కుమ్మైతిన్బర్ కళ్ ।

శెమ్మిన్దుడి త్తిరుమారై, విరైన్దడి శేర్మినో. ౨

అడిశేర్ ముడియినరాకి, అరశర్ కళ్ తామ్తొళి ।

ఇడిశేర్ మురశజ్గళ్, ముల్ ౧ త్తియమ్బవిరున్దవర్ ।

పోడిశేర్ తుకళాయ్ పోవర్ కళ్, ఆతలిల్ నొక్కెన ।

కడిశేర్ తుళాయ్ ముడి, క్కణ్ణకళిళ్ కళ్ నినైమినో. ౩

నినై ప్పాళ్ పుకిల్, కడలెక్కలిల్ నుణ్ణణలిల్ పలర్ ।

ఎనై త్తోరుకజ్గళుమ్, ఇవ్వులకాణ్ణక న్దవర్ ।

మనై ప్పాల్ మరుజ్గట, మాయ్ తలల్లల్ మల్ ౧ క్కణ్ణిలమ్ ।

పనై త్తాళ్ మతకళిటట్టవణ్, పాతమ్ పణిమినో. ౪

పణిమిన్ తిరువరుళెన్నుమ్, అజ్జేతప్పైమ్ పూమ్బళ్ళి ।

అణిమెన్కుళులార్, ఇన్బకలవియముతుణ్ణార్ ।

తుణిమున్బునాల, ప్పల్లైయర్ తామ్మిప్పచ్చెల్వర్ ।

మణిమిన్ను మేని, నమ్మాయవన్బేర్ శొల్లి వాళ్ళినో. ౫

వాహ్నార్కళ వాహ్నస్తతు, మామత్తై మొక్కలిత్ మాయన్తు
[మాయన్తు ।

ఆహ్నార్కైస్తలాత్, అస్తుముతలిస్త అతియా ।
వాహ్నార్కళ వాహ్నస్తేనిఱ్, ఎస్పతిలైనిఱ్-తిత్ ।
ఆహ్నార్కడఱ్పి, అణ్ణలడియవరామినో. ౬

ఆమిశునైయనై, ఆటోడడిశిలుణ్ణార్ న్దపిత్ ।
తూమెన్కొఱ్మడవారిరక్క, ప్పిన్నుమ్ తున్ బువార్ ।
ఈమి నెమక్కొరుతున్ శైస్తు, ఇడఱువరాతలిత్ ।
కోమిత్తుటాయ్ ముడి, ఆతియఱ్-తిపణజ్జళే. ౭

కుణజ్జోళ్ నితైపుకళ్ మన్నర్, కొడైక్కడక్ పూణ్ణిరున్దు ।
ఇణ్ణియులకుడనాక్కిలుమ్, ఆజ్జవనై యిల్లార్ ।
మణజ్జోణ్ణపోకత్తుమన్నియుమ్, మీళ్ వర్ కళ్ మీళ్వితై ।
పణజ్జోళరవణై యాక్, తిరునామమ్ పడిమినో. ౮

పడిమన్ను పల్ కలక్, పత్ శోడఱుత్తు ఇమ్బులన్వెన్దు ।
శెడిమన్ను కాయమ్ శెన్ దొర్ కళుమ్, ఆజ్జవనై యిల్లార్ ।
కుడిమన్ను మిశువర్-మెయ్ తియుమ్, మీళ్వర్ కళ్ మీళ్వితై ।
కొడిమన్ను పుళ్ళుడై, అణ్ణల్ కళిల్ కళ్ కుఱుకుమినో. ౯

కుఱుకమిక పుణర్వత్తోడునోక్కి, యెల్లామ్ విట్ట ।
ఇఱుకలిట ప్పెన్నుమ్ భానికుమ్, అప్పయనిలైయేల్ ।
శిఱుకనినై వతోర్ పాశ ముణ్ణామ్, పిన్నుమ్ పిడిలై ।
మఱుకలిళిశనై స్పల్ శి, విడావిడిల్ వీడ. : తే. ౧౦

* అ. : తేడయ్యప్పకుమాతెన్దు, కణ్ణాకళిల్ కళ్ మేల్ ।
కొయ్ పూ మ్పెళ్ళోళ శూఱ్, కురుకూర్చడకోపక్ కున్ శ్రేవల్ ।
శెయ్ కోలత్తాయిరమ్, శీర్త్తొడై ప్పాడలివై పత్తుమ్ ।
అ. : కామల్ కఱ్పవర్, ఆహ్ తుయర్ పోయుయ్ ప్పాల రే. ౧౧

అభ్యూర్ ఎమ్మెరుమానార్ జీయర్ తిరుపడిగళి శరణమ్.

అగ్రాధ్యక్షులు ఈ పదిగంన ఒకటినుండి 8వ పాశురం వరకు ఐశ్వర్య కామములను 9వ పాశురంలో స్వర్గాది భోగ కామములను 10వ పాశురంలో కైవల్యాది భోగములను వదలి తిరునారాయణులను ఆశ్రయించండి అని సాయించిరి. ఈ విషయమును సూచించుటకు సన్నిధి రాజగోపురం వద్ద ఒక బలిపీఠం వున్నది. అంతవరకు నేను నాది అనే అహంకారము ఐశ్వర్య కామమును బలిచేసి (వదలుకొని) రాజగోపురంలోనికి వెళ్ళవలెను. ఇక 9వ పాశురమున సాయించిన స్వర్గాది కామములను, ప్రాకారము లోపల గల రెండవ బలిపీఠం వద్ద బలిచేయవలెను (వదలవలెను.) ఇక 10వ పాశురములో చెప్పిన కైవల్యాది భోగకామములను నాకు ఆనందమునకు అనుకోరికలను ద్వజస్తంభమువద్ద వున్న బలిపీఠం వద్ద బలిచేయవలెను. (వదలవలెను.) 11వ పాశురమున అగ్రాధ్యక్ష పొందిన విధముగా భగవంతుని సేవించవలెను.

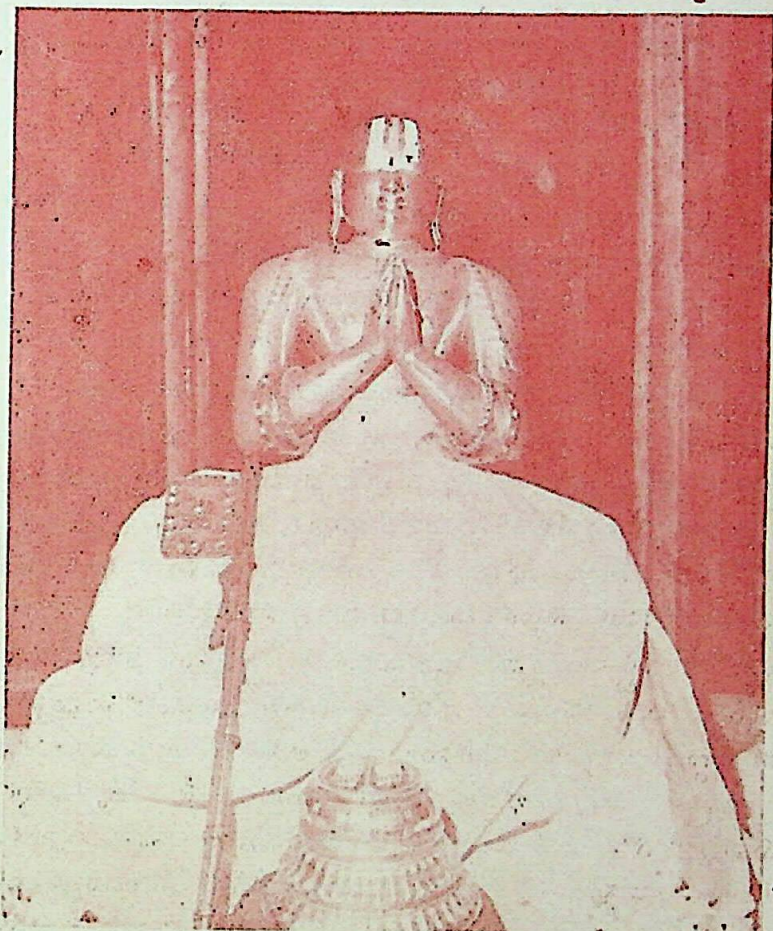
స్వామి, మూలవిరాటుకు తిరునారాయణన్ అని, పుత్రవరులకు శైల్వనారణన్, అని, తిరుమంజన బేరము (మూర్తికి) నకు వణ్ పుగళ్ నారణన్ అని, బలిబేరమునకు (విగ్రహము) వాళ్ పుగళ్ నారణన్, శయనబేరమునకు నన్దైతీల్ నారణన్ అని నమ్మాగ్రాధ్యక్షులు సాయించిన పాశుర నామధేయములను సమర్పించిరి.

ఈ పుత్రవాదులు సక్రమముగా జరిపించుచూ, శిష్యులకు హితబోధనలు చేయుచూ, శ్రీ బావ్యం శాస్త్రమరి చేసిరి. స్వామి తమ 91టవ వయస్సున ఇచట వేంచేసి 102వ సంవత్సరము వరకు వాసము చేసిరి. ఒకనాడు కల్యాణిలో తీర్థమాడి తిరుమణ్ కాఽప్ప సమర్పించుకొను సమయమున శ్రీరంగం నుండి ఇద్దరు శ్రీ వైష్ణవులు వేంచేసి స్వామికి సాష్టాంగముగ నమస్కరించి క్రిమికణ్ణచోళుడనే కుళోత్తుంగుడు చనిపోయెను అని చెప్పిరి. అపుడు స్వామి మహదానంద భరితులై ఆ తీర్థమును చూచి కల్యాణి, కల్యాణిదాన్ అని మజ్జళాశాసనము చేసిరి. ఇచట కొన్నిమందికి సందేహము

రావచ్చును. కల్యాణం అనగా శుభము అని అర్థం ఒకడు చని పోయెను అని తెలిసిన అది శుభమెట్లు అగును అని. సమాధానము- సాధారణమైతే ఈ వార్త అశుభమే. కాని కుళోత్తుంగచోళుడు మహాపాపి. ఎంతటి పాపి అనగా శ్రీవైష్ణవులను హింసించి భాగవత అపచారము పొందెను. పెరియనంబి ప్రాణములు పోవుటకు కారకు డయ్యెను. మహాజ్ఞాని అయిన కూరత్తావ్వానులుకు నేత్రములు పోవుటకు హేతువయ్యెను. ఇటువంటి భగవదపచార భాగవత అపచార ఆచార్య అపచార్య అసహ్యపచారములు చేసిన అటువంటి మహా పాపి పోవుటవలన ఊమమే కాని నష్టం కాదు.

ఈ కుళోత్తుంగుడు నోటితో శివాత్పరతరం నాస్తి అని వాదించినందున అతని కంఠమున పురుగులు చేరి అన్న ఆహారాదులు తినలేక నానా బాధలుపడి శ్రీవైష్ణవులకు చేసిన అపచారములకు ఫలితముగా బాధలుపడి మరణించెను. ఇతని కంఠమున క్రిములు చేరినందున అది మొదలు క్రిమికణ్ఠచోళుడు అని పేరు కలిగెను. ఇతను చనిపోయినది శ్రీరఙ్గశ్రీకి మరల అభివృద్ధి కలుగుటచే ఇది శుభవార్తయే. కావున స్వామి కల్యాణి తీర్థమును సార్థక నామధేయమని ఆశీర్వాదించిరి.

స్వామి సన్నిధికి వేంచేసి తిరునారాయణుని వద్ద నియమనం తీసుకొని బయలుదేరి తలంచగా యాదవాద్రి వాసులందరూ, దేవర వారితోటి మేమూ శ్రీరంగం వచ్చెదమనిరి అపుడు స్వామి అందరూ వస్తే సన్నిధి తిరువారాదన ఎలా? పుత్రవాదులెలా? అని చెప్పి ఎవరూ రాకూడదు మీరందరూ ఇచటనే వుండవలసినది అని సాయించిరి. అందులకు వా రందరూ దేవర వారిని వదిలి వుండలేము కావున మీతో వచ్చెదమని పట్టుబట్టిరి. అపుడు స్వామి అంతే కదా నన్ను వదిలి వుండనక్కర లేకుండా నా వలె విగ్రహం చేసి ఇస్తాను. సేనించుకుంటూ వుండండి అనిరి. మీరు అయితే కాలక్షేపం సాయిస్తారు. మాట్లాడుతారు విగ్రహం పెట్టుకొని మేము ఏమి చేసేది?

తిరునారాయణపురమున స్వామి ఎంబెరుమానారుల కాలములో
తమ శ్రీ హస్తములచేత ప్రతిష్ఠించిన దివ్యమజ్జశవిగ్రహము
తానుగన్ద తిరుమేని అయిన శ్రీ రామానుజులవారు. కణ్ణమునుండి
రెండుభుజములపై పున్న పొగడపూలమాలె, రెండు అంజలి
హస్తములలో పవిత్రములతో సేవ.

ఓం శ్రీ వేంకటేశాయ నమః

శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాత గోష్ఠి

“(శ్రీ) వేంకటేశ్వర మందిరము”

స్థాపితము: 1.9.1959. విజ్ఞప్తము: 16/62. P.P. పోను: 26164.

114. వరదాముత్తయప్పన్ వీధి, మద్రాసు-600 001, T.N.

శ్రీయః పతి నజ్జుల్పముచే స్వామి ఎంబెరుమానారుల
అనుగ్రహముచే మా మందిరమున ప్రతిదినం ఉదయం 6-30 గం.లకు
శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాతము, శ్రీ మద్భగవద్గీతా ఒక అధ్యాయం
శ్రీ అష్టలక్ష్మీస్తోత్రం, ఆశ్వారాచార్యుల స్తోత్రములు, దివ్యప్రబంధ
ములు, ఆయా తిరునాళ్ల త్ర వుత్సవములు సేవించుదుము. ఇవి గాక
బాలబాలికలకు ప్రతిఆదివారం, మంగళవారం, గురువారంనాడు
స్తోత్రపాఠములు, దివ్యప్రబంధములు ఉచితముగా నేర్పించుదుము.
సోమవారం, బుధవారం, శనివారం ఈ కి రోజులు స్త్రీ, పురుషులకు,
నాలాయిర దివ్యప్రబంధము ఉచితముగా నేర్పించుచున్నాము. మా
మా మందిరము వెనుక వున్న స్థలమున నూతనముగా ప్రార్థనా
మణ్డిపము కట్టుచున్నాము. ఇది గనుక పూర్తి అయినచో సుమారు
వెయ్యిన్ని ఐదువందలమంది భక్తులు కూర్చొని సేవించుకొనవచ్చును.
ఈ మణ్డిపము కట్టుటకు ఇంకనూ రెండు లక్షల రూపాయలు కావలసి
యవ్వది. కావున భక్తులు పైవిలాసమునకు శ్రీ వేంకటేశ్వర
సుప్రభాత గోష్టి అనే పేరుతో మనియార్దరుగాని, చెక్కులుగాని.
(D. D.) డ్రాఫ్టులుగాని పంపి, మీరు రసీదు పొందవలసినది.
రూ. 500/-లకు పైగా సమర్పించిన దాతల నామదేయములు శిలా
సానసములందు చెక్కించి మా ప్రార్థనమందిరమున వుంచుదుము.
ఇంకనూ వివరము తెలుసుకొనగోరువారు పై అడ్డస్సుకు వుత్తరము
ద్వారా గాని, నేరుగాగాని సంప్రదించి తెలుసుకొనవలసినదిగా
ప్రార్థించుచున్నాము.

ಇದೇ,

SRI VENKATESWARA SUPRABHATA GOSHTI

అనిరి అపుడు స్వామి ఎవరు ప్రీతిగా పిలుస్తారో వారితో మాట్లాడెదను అని సాయిించిరి. అందులకు అందరూ సమ్మతించిరి. అపుడు స్వామి తనవలె విగ్రహం చేయించి ప్రతిష్ఠించిరి. అందు తమ శక్తిని ఆవాహన చేసిరి. ఇపుడు పిలవండి విగ్రహం పలుకును అనగా అర్చకులు అరుళప్పాడు నమ్మిరామానుజన్ అని సాయిించిరి. సన్నిధిలో నుండి స్వామి విగ్రహము “నాయందేన్ నాయదేన్” అని శబ్దము వచ్చినది. అంతట ఎల్లరూ పరమత్మప్తి చెందిరి. ఇప్పటికి సీ స్వామిని ప్రీతి శ్రద్ధలతో పిలిచితే వారికి బదులు సాయిస్తున్నారు. ఇది ప్రత్యక్షము.

స్వామి సన్నిధిసర్వవిధ కైజ్కర్యములు నిర్విఘ్నముగా విశేషముగా జరుగుటకు 52 కుటుంబస్థులను ఏర్పరిచిరి. స్వామి ఐంబత్తిరువర్ (52 కుటుంబస్థులు)ను పిలిచి శ్రీ శైల్వప్పిళ్ళైను బావి గట్టుపైపున్న బిడ్డను తల్లి చూచుకొనునట్లు మీరు చూచుకొనవలసింది అని సాయిించిరి. అనగా బావి గట్టుపై బిడ్డను ఏ తల్లి కూర్చొనిపెట్టదు. అయితే పిల్లవాడు మారాంచేస్తే ఆ బిడ్డను గట్టిగా పట్టుకొని బావిలోకి చూపించి ఆనందింప జేస్తుంది. అలా మీరు శైల్వప్పిళ్ళైకు అన్ని పుత్రపాదులు తిరువీధి పొరప్పాడును జరిపించవలసినదే, అదే సమయమున చాల జాగరూకతో గమనించుచూ ఏ ప్రక్కన ఏ విధమైన ఆపద రాకుండా చూచుకొనవలసినది అని సాయిించిరి. ఆ ప్రకారమే ఇప్పటికీ అర్చక పరిచారకులు సర్వవిధ కైజ్కర్యములు నిర్విఘ్నముగా అతి శ్రద్ధాభక్తులతో చేయుచున్నారు. ఎవరెవరు ఏయే కైజ్కర్యము చేయవలెనో వారు వారు వారి వారి టయింప్రకారం హాజరై కైజ్కర్యములు జరిపించుచున్నారు. ప్రస్తుతము వున్న శ్రీ సంపత్కుమార అర్చకులు వారి కుమారులు మువ్వరు అతి శ్రద్ధాభక్తులతో తిరువారాధనము సమర్పించుచున్నారు. నామ మాయిరం ఏత్తనిన్ననారణా అని మజ్జళా శాసనము చేసి యుండుటచే ప్రతిదినము ఉదయం సాయంత్రం శ్రీ విష్ణు సహస్రనామావళితో 1/2 గంటకాలము తిరుత్తుళాయ్తో అర్చన

చేయుచున్నారు. తిరువారాధన క్రమము హారతులిచ్చుట నేరుగా సేవించవలసే తప్ప వ్రాసియో చెప్పియో తీరే విషయం కాదు.

కృతయుగమున వరాహస్వామి భూదేవికి ఇచ్చట వరహ పురాణము చెప్పినందున 1. వరహక్షేత్రము అనియూ, సనత్కుమారులు తిరునారాయణ పెరుమాళ్ళను ప్రతిష్ఠించుటచే తిరునారాయణ పురము అనియూ, ఈ క్షేత్రము కొండమీద వుండుటచే 2. నారాయణాద్రి అని, తేత్రాయుగమున దత్తాత్రేయమహర్షి వేదము పఠించి అందుచే అచట పుష్కరిణి ఏర్పడుటచే 3. వేదాద్రి అని, శ్రీ సీతారాములు వనవాసకాలమున ఈ క్షేత్రమున వసించుటచే దీనికి 4. సీతారణ్యక్షేత్రం. ద్వాపర యుగమని శ్రీ బలరామకృష్ణులు (యదుకులమున అవతరించినవారు) రామప్రియన్ వుత్సవమూర్తిని ప్రతిష్ఠించుటచే 5. యాదవాద్రి, యాదవగిరి అనియూ, కలియుగమున స్వామి పునఃప్రతిష్ఠ చేసినందున 6. యతిశైలం అని, సమీప కాలమున కృష్ణరాజపుడయార్ తురుష్కుల బాద ఈ క్షేత్రమునకు లేకుండుటకై ఈ క్షేత్రము చుట్టూ కోట కట్టించుటచే 7. మేల్కోట అనియూ పేర్లు కలిగెను.

ఈ క్షేత్ర నిర్మాణము

బెంగళూరు నుండి ఉదయం 7 గం; 8 గం; మధ్యా. 2.30 గం. సాయంత్రం 5 గం. మేల్కోటకు నేరుగా బస్సులున్నవి. మిగతాసమయములలో మాండ్యలో దిగి కాని, జట్కనల్లిలోగాని దిగి వెళ్ళవలెను. మాండ్యనుండి ఉ. 7 గం; 9 గం; సా. 5.30 గం వున్నవి; మైసూరునుండి ఉ. 6 గం; 7.30 గం, మ. 12.30; సా. 3.30; & 5.30 గం. నేరుగా బస్సులున్నవి. మిగతాసమయములలో జట్కన హల్లి క్రాసులో దిగి వెళ్ళవలెను.

కృష్ణరాజపుడయార్ సన్నిధికి తురుప్పుల బాధ లేకుండుటకై తిరునారాయణపురం చుట్టూ కోట కట్టించిరి. అది మొదలు మేల్కోట అని వ్యవహరింతురు.

తిరునారాయణపురం అని అడిగినచో బెంగుళూరు మైసూరు వారికి తెలియదు అందుచే ఆపేరు గల వూరే లేదు అందురు. అందుచే మేల్కోట అని అడుగవలెను.

ఈ మేల్కోట సముద్రమట్టమునకు (SEA LEVEL) సుమారు 2000 అడుగులు ఎత్తున వున్నది.

బస్సుస్టాండుకు ప్రక్కన కల్యాణి తీర్థము వున్నది. ఈకోనేరు చుట్టు శ్రీ నంబివాది కేసరి అగ్నిగియమణవాళజయ్యరు మతం; అహోబిల మతం; అశ్వత్థ వృక్షం ఇచట నియమ నిష్ఠలతో ప్రదక్షిణం చేయువారికి పుత్రసంతానము కలుగును. జ్ఞానమభివృద్ధి అగును. కావున దీనికి జ్ఞానాశ్వత్థ వృక్షము అనిపేరు.

దానికి ప్రక్కగా పచ్చిభాగవత తేత్రము అని వున్నది. ఇచట శుకమహర్షి, అంబరీషులు, రుక్మాంగదులు, పుణ్డరీకులు, ప్రహ్లాదులు తపస్సుచేసి, సిద్ధిపొందిరి. వారు సిద్ధిపొందుటచే ఈ కోనేరుకు కల్యాణి అని పేరు పెట్టిరి. కరుణనారాయణస్వామి సన్నిధి, మహాశేషాశన సన్నిధి. దీనికి ప్రక్కన మైసూరు మహారాజుగారైన రాధాకృష్ణ ఒడయార్ మండపము, ప్రక్కన దారామండపము. ఇచట శ్రీ శైల్వపితృకు బ్రహ్మాత్సనము ముందుగా కల్యాణోత్సవము జరుగును. దానికి ప్రక్కన గజేంద్రస్వామి సన్నిధి వున్నది. ఇచట గజేంద్రమోక్ష పుత్సవము జరుగును. ప్రక్కన లక్ష్మీనరసింహస్వామి సన్నిధి. పెరియార్వాల్ సన్నిధి, బిందుమాదవ సన్నిధి, శ్రీ వరాహస్వామి సన్నిధి, ఇచట భూదేవికి శ్రీ వరాహస్వామి కైశికపురాణం, చరమశ్లోకము సాయించిన స్థలమిది.

ప్రక్కన హయగ్రీవ సన్నిధియూ. శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి సన్నిధియూ, దీనికి ప్రక్కన సీతాదేవి, శ్రీరామచంద్రులు, శ్రీలక్ష్మణ

స్వామి పర్ణశాల కట్టుకొనికొన్నాళ్ళు వాసముచేసిరి. దానికి ప్రక్కన నటనకృష్ణుని సన్నిధి వున్నది, ఇవన్ని కల్యాణిగుంట చుట్టూవున్న మంతపములు సన్నిధిలు. ఇక శైల్వపిల్లై సన్నిధికి వెళ్ళుదారిలో సమ్మాభ్యార్ సన్నిధి, బృందావనం, తిరుమంగై ఆభ్యారుల సన్నిధి, శ్రీ ఆజ్ఞనేయస్వామి సన్నిధి కేశవస్వామి సన్నిధి కలదు. ఇచ్చట నుండి బజారువీధి ముగిసి, రాజవీధి ప్రారంభము అనగా సన్నిధి మాడవీధి తిరుగుటకు కునిగళ్ళువీధి. అందులో మన భగవద్ రామా మజకూటం, అష్టాక్షరీ మండపము వున్నది. దారిలో వసంతోత్సవ మండపము, శ్రీ ఆణ్ణవర్ స్వామి మఠం, శ్రీ తిరుమల పెద్దజయ్యరు స్వామి మఠం, శ్రీ వేదాంతదేశికుల సన్నిధి, సన్నిధికి ఎదురుగా శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజక ఉభయవేదాంత ప్రవర్తక శ్రీమాన్ తిరణ్ణి. శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ పెద్దజయ్యరు స్వామివారు 1977 న స్వాధ్యాయ జ్ఞానయజ్ఞం జరిపి లక్షదీపోత్సవం జరిపి వేదత్రయీ అను స్తంభమాను ప్రతిష్ఠించి అందు చతుర్భుజ శక్కుచక్రదర శ్రీ కృష్ణమూర్తి దివ్యమజ్గళ విగ్రహ మూలవిరాట్టును ప్రతిష్ఠించిరి.

దానికి వెనుక వాహనమండపము దానికి ముందుగా గరు డాభ్యారుల మండపము వున్నది. ఈ పెరియతిరువడి సన్నిధిలో ద్వజ స్తంభము ముందుగా కాక సన్నిధి రాజగోపురమునకు ఎదురుగా వీధి కటుప్రక్కగా వేంచేసి యున్నారు. కావున సన్నిధి ప్రక్కన వెళ్ళువారు చెప్పలు వేసుకొని గరుడాభ్యారులకు రాజగోపురమునకు నడుమగల వీధిద్వారా వెళ్ళకూడదు. ఆ గరుడమండపము చుట్టు కొని వెళ్ళవలెను. ఇక భక్తులు సన్నిధికి వెళ్ళునపుడు ఈ గరు డాభ్యారులకు ప్రదక్షిణముగా వెళ్ళవలెను.

వాహనమండపమునకు ప్రక్కగా బదరీ (రేగుపండ్ల) వృక్షము వున్నది. ఈ చెట్టుకింద నిలుచుకొని స్వామి తిరునారాయణ గర్భ గృహపుట్టను చూచిరి. ఈ స్థలమున నిలిచి చూచుటచే వీరికి ఆ